

2700 2st-1081/16
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED
DARIJA SILOV i IVAN MILIN

Sjedište: Šibenik, Stjepana Radića br. 31/II

e-mail: odvjetnik@zou-sm.hr

Radno vrijeme: ponedjeljak – četvrtak 08.00 – 15.00 sati

Primljeno neposredno – preko pošte (obično-preporučeno)

god. u 4 primjeraka sa

rubrika.

Pismeno stiglo poslom otvoreno – s oštećenim omotom.

Prethodno: +385 92/217-707; Fax: +385 22/643-902

20 Mob: +385 98/408-574; +385 98/926-9661

Plaćeno prisilno: 18.00 – 20.00 sati, petak 08.00 – 16.00 sati

Nedostaje pristojba

Primljene vrijednosti (novac, pristojbe i sl.)

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Potpis djelatnika:

Na broj: 2 St-1081/2016

Stečajni vjerovnik:

REGINA d.o.o., Vatroslava Lisinskog 2, Vodice, OIB:00844886215,
zastupano po direktoru Ivo Dean, a ovaj po odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog uredu
Darija Silov i Ivan Milin iz Šibenika

Stečajni dužnik:

RIVIJERA d.d. u stečaju, Vladimira Nazora 53, Šibenik, OIB: 04184053283,
zastupano po stečajnom upravitelju Ivica Matas, OIB: 98549799157, Put Gimnazije 55, Šibenik

REVIZIJA

Vrhovnom sudu Republike Hrvatske

na Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
posl. broj PŽ-5865/18 od 10. listopada 2018. godine

4x
prilog

stečajnog vjerovnika

1) Stečajni vjerovnik u otvorenom zakonskom roku iz članka 382. st. 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, dalje: ZPP) podnosi **reviziju protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-5865/18 od 10. listopada 2018. godine** sukladno odredbi čl. 19. st. 8. Stečajnog zakona („Narodne novine“, broj NN 71-15, 104-17, dalje: SZ) i članka 382. st. 2. ZPP-a.

Pobijanim rješenjem odbijena je žalba stečajnog vjerovnika REGINA d.o.o. kao neosnovana i potvrđeno prvostupanjsko rješenje Trgovačkog suda u Zadru broj St-1081/2016-281 od 30. kolovoza 2018. godine kojim je odbijen zahtjev stečajnog vjerovnika REGINA d.o.o., Vodice, Vatroslava Lisinskog 2, OIB:00844886215 od 23. kolovoza 2018. za vještačenjem iznosa tražbine stečajnog vjerovnika MOBILA d.o.o., Šibenik, Ivana Meštrovića 13, OIB:94034916314.

2) U konkretnom slučaju predmet spora je **zahtjev stečajnog dužnika da se predmetni stečajni postupak provede na pravilan i zakonit način, uz primjenu relevantnih propisa koji su na snazi**, te kao ključnog Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom („Narodne novine“, broj 72/2017, dalje u tekstu: Zakon o ništetnosti), uz zaštitu prava svih stečajnih vjerovnika u stečajnom postupku.

Predmetni stečajni postupak koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod brojem St-1081/2016 provodi se na nezakonit način. U stečajnom postupku nezakonito je doneseno Rješenje broj 2 St-1081/2016-281 od 30. kolovoza 2018. godine Trgovačkog suda u Zadru (na koje je stečajni dužnik REGINA d.o.o. pravodobno podnio žalbu), a koje prvostupanjsko rješenje je potvrđeno nezakonitim Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-5865/18 od 10. listopada 2018. godine.

a) Osnova zahtjeva sastoji se u tome da je stečajni vjerovnik REGINA d.o.o. na Skupštini vjerovnika održanoj 23. kolovoza 2018. godine Trgovačkom sudu Zadar predložio da isti odredi vještačenje u odnosu na tražbinu stečajnog vjerovnika, koji je ujedno i razlučni vjerovnik MOBILIA d.o.o., Šibenik, Ivana Meštrovića 13, OIB:94034916314 iz razloga da bi se vještačenjem utvrdilo koji dio tražbine navedenog vjerovnika je nesporan, a **radi utvrđivanja sastava skupštine vjerovnika koje je donijelo odluku o prodaji nekretnine stečajnog dužnika i ispitivanja zakonitosti te odluke.**

Prijedlog za provođenje vještačenja stečajni vjerovnik REGINA d.o.o. je stavio iz razloga jer je stečajnom i razlučnom vjerovniku Mobilia d.o.o.:

- priznata tražbina u nepostojećem iznosu od čak 24.530.559,11 kuna dok mu u stvarnosti temeljem računovodstvene dokumentacije pripada eventualno iznos od 9.590.258,51 kuna, dakle istome je **„priznata“ tražbina u iznosu koji je za 14.940.300,60 kn viši od stvarnog iznosa**, a što je dokazano provedenim financijskom vještačenjem od strane sudskog vještaka za računovodstvo i financije Srđana Kovačića;
- priznanjem tražbine u neosnovanom iznosu od čak 24.530.559,11 kuna **„skrojen“ je sastav skupštine vjerovnika čime je omogućeno razlučnom vjerovniku da samostalno donosi odluke u stečajnom postupku, pa je uslijed navedenog razlučni vjerovnik Mobilia d.o.o. samostalno donio odluku o prodaji nekretnine stečajnog dužnika;**
- istovremeno s priznanjem tražbine utemeljene na ništetnim pravnim poslovima i u 14.940.300,60 kn višem iznosu od stvarne tražbine, stečajni upravitelj određenim stečajnim vjerovnicima **nezakonito osporava njihove tražbine i onemogućava ih u podnošenju pravnog lijeka na rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama**, i to u ukupnom iznosu od 9.774.419,99 kuna.

Navedeno osporavanje tražbina pojedinih stečajnih vjerovnika je od strane Trgovačkog suda u Zadru ukinuto kao neosnovano, te su osporene tražbine istovremeno Presudama o ukidanju osporavanja proglašene osnovanima od strane Trgovačkog suda u Zadru. Navedenim je društvo Mobilia d.o.o. **izgubilo većinu prava glasa na skupštini vjerovnika, promijenio se sastav skupštine vjerovnika**, te od tog trenutka jedan vjerovnik više ne može samostalno donositi odluke u stečajnom postupku, a već **donesene odluke su postale nezakonite jer iste nisu donesene većinom glasova na skupštini vjerovnika.**

- koja je **utemeljena na ništetnim pravnim poslovima, a čije utvrđenje se traži u pokrenutim parničnim postupcima P-51/18 i P-63/18 pred Trgovačkim sudom u Zadru**, te je kao najvažnije istaknuto da se na ovaj slučaj ima bezuvjetno primijeniti članak 6. ZNUK, uz primjenu odredbi drugih vezanih propisa, te odmah donijeti odluku o odgodi i obustavi stečajnog postupka do pravomoćnog okončanja postupaka P-51/18 i P-63/18 radi utvrđenja ništetnosti, ne ispitujući postojanje drugim zakonima propisanih pretpostavki o odgodi.

Ključno je istaknuti da **ni prvostupanjski niti drugostupanjski sud nisu uopće primijenili odredbe Zakona o ništetnosti, niti su se uopće očitovali na ijedan navod iznesen u tom smislu.**

b) Trgovački sud u Zadru pred kojim se vodi predmetni stečajni postupak odbio je prijedlog stečajnog vjerovnika Rješenjem broj 2 St-1081/2016-281 od 30. kolovoza 2018. godine da „*isti nije osnovan*” jer

„u konkretnom predmetu egzistira pravomoćno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama”, te da

„pravomoćna odluka kojom se utvrđuje tražbina i njezin isplatni red ili kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima”.

Na prvostupanjsko Rješenje stečajni vjerovnik REGINA d.o.o. je podnio Žalbu dana 10.09.2018. godine.

c) Visoki trgovački sud Rješenjem posl. br. PŽ-5865/18 od 10. listopada 2018. godine odbio je žalbu stečajnog vjerovnika REGINA d.o.o. kao neosnovanu i potvrdio rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-1081/2016-281 od 30. kolovoza 2018. godine, iz razloga jer

„u ovoj fazi postupka više nije moguće ispitivati osnovanost utvrđene tražbine vjerovnika Mobilia d.o.o.”,

„da je navedena tražbina bila predmet ispitivanja na ispitnom ročištu 9. svibnja 2017. gdje nitko od vjerovnika nije osporio navedenu tražbinu”,

„pravomoćna odluka kojom se utvrđuju tražbine djeluje prema dužniku i svim vjerovnicima te zbog toga više nije moguće ponovno ispitivati osnovanost prijavljene tražbine”.

U vezi primjene Zakona o ništetnosti drugostupanjski sud navodi da je

„taj zakon bez utjecaja na rješenje kojim je utvrđena tražbina i to na ispitnom ročištu održanom prije nego što je navedeni zakon stupio na snagu”, da

„zaštitu od ovrhe nije moguće provesti u smislu odredbe čl. 6. tog Zakona”, te da je

„nejasno na koji bi se način mogla primijeniti i odredba čl. 7. Zakona koja propisuje posljedice ništetnosti u otvorenom stečajnom postupku i u situaciji kad je po žalitelju sporna tražbina već utvrđena i to prije nego je zakon donesen i stupio na snagu”,

iz čega proizlazi i da drugostupanjski sud odbija uopće primijeniti taj zakon kao što odbija i retroaktivnu primjenu istog zakona.

Dakle, iz obrazloženja obiju pobijanih odluka, proizlazi da i prvostupanjski i drugostupanjski sud odbijaju primijeniti zakon Republike Hrvatske - *Zakon o ništetnosti*, uslijed čega su obje odluke nezakonite.

3) Budući da je stečaj generalna ovrha koji se postupak provodi radi skupnog namirenja vjerovnika stečajnog dužnika unovčenjem imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima, podnositelj postavlja sljedeća pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni glase:

- a) Primjenjuju li se na **odgovarajući način odredbe Zakona o ništetnosti** ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/2017) i **na stečaj kao na tzv. „generalnu ovrhu”?**

- b) **Ako je naknadno pokrenut postupak radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu prema Zakonu o ništetnosti** ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/2017) na temelju kojeg je vjerovniku priznata tražbina u stečajnom postupku, **je li dopušteno ispitivati osnovanost tražbine koja je utvrđena**, odnosno nije osporena, **na ispitnom ročištu** (održanom prije stupanja na snagu navedenog Zakona)?
- c) **Od kakvog je utjecaja pravomoćnost odluke o utvrđivanju tražbina na posljedice ništetnosti vjerovnike tražbine na temelju Zakona o ništetnosti** ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/2017), uvažavajući tzv. retroaktivni učinak propisan čl. 10. st. 2. toga Zakona.

4) Odluka u ovome sporu ovisi o rješenju predmetnih pitanja važnih za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni iz sljedećih razloga.

Sam drugostupanjski sud navodi u svojoj odluci da je „*stečaj generalna ovrha koji se provodi radi skupnog namirenja vjerovnika stečajnog dužnika unovčenjem imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima*“.

Cilj stečajnog postupka je da se isti provodi *radi skupnoga namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima*, kako je to propisano člankom 2. stavak 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“, broj NN 71-15, 104-17).

S druge strane sud navodi da se **vjerovnicima u stečajnom postupku ne može pružiti zaštita predviđena Zakonom o ništetnosti ugovora o kreditu** s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/2017) te da bi bilo i **nejasno kako bi se odredbe predmetnog Zakona mogle primijeniti na stečaj**, uvažavajući činjenicu da je riječ o **pravomoćnoj odluci o utvrđenima tražbinama** kao i da je ista **pravomoćna prije stupanja na snagu predmetnog zakona**.

Dakle, kada bi odgovor na

- prvo postavljeno pitanje bio da na **odgovarajući način odredbe Zakona o ništetnosti** ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/2017) **imaju primijeniti na stečaj kao na tzv. „generalnu ovrhu“**
- d) drugo postavljeno pitanje bio da je **dopušteno ispitivati osnovanost tražbine** koja je utvrđena, odnosno nije osporena, na ispitnom ročištu (održanom prije stupanja na snagu navedenog Zakona), **ako je u međuvremenu pokrenut postupak radi utvrđenja ništetnosti** ugovora o kreditu prema Zakonu o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/2017) na temelju kojeg je vjerovniku priznata tražbina u stečajnom postupku, je li dopušteno ispitivati osnovanost tražbine koja je utvrđena, odnosno nije osporena, na ispitnom ročištu (održanom prije stupanja na snagu navedenog Zakona),
- e) treće postavljeno pitanje bio da **pravomoćnost odluke ne utječe na posljedice ništetnosti** ugovora na temelju Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/2017), uvažavajući tzv. retroaktivni učinak propisan čl. 10. st. 2. toga Zakona.

to bi odluka u ovom sporu razvidno bila drugačija.

5) O postavljenim pitanjima revizijski sud još uvijek nije zauzeo shvaćanje, ali se osnovano može očekivati da će prvostupanjski i drugostupanjski o istim pitanjima zauzimati različite stavove, jer je riječ o novijem propisu koji je podložan različitim tumačenjima.

U praksi prvostupanskih i drugostupanskih sudova, i sudova koji su donijeli pobijane odluke postoje različita tumačenja i primjene *Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/2017)*, te je nužna intervencija Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Navedenom u prilog ide i sudska praksa tj. Rješenje Županijskog suda u Splitu Gž Ovr-1368/2017-2 2 od 01.12.2017. godine, Rješenje Općinskog suda u Šibeniku broj Ovr-1182/17 od 06.06.2018. godine, Rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Ovr-2538/14 od 11.10.2017. godine, pa je tumačenjem prvostupanskog i drugostupanskog suda, koje se pobijaju ovom Revizijom, došlo do oprečnog tumačenja Zakona o ništetnosti.

Ovdje je potrebno citirati i stav zakonodavca prilikom donošenja *Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/2017)*:

*„Ovaj Prijedlog Zakona nije u koliziji niti sa jednim važećim zakonom i po svojoj suštini je poseban zakon, lex specialis, koji regulira jedan segment posebne, specifične tematike. **Potreba njegovog nastanka je pragmatične prirode i gotovo nema alternativu.** U suprotnom, da bi sveobuhvatno i cjelovito riješili predmetnu tematiku i teorijski i u praksi, morali bi zakonodavno intervenirati u nekoliko zakona (Zakon o ovršnom postupku, Zakon o javnom bilježništvu, Zakon o parničnom postupku, Zakon o legalizaciji isprava u međunarodnom prometu...), što je formalno i nomotehnički prezahtjevno i nepraktično.“*

Obrazloženje zakonodavca prilikom donošenja Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/2017) glasi

„S obzirom da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, a za slučaj sudskog utvrđenja ništetnosti, ovim Prijedlogom Zakona u članku 10. st. 1. i članku 4. Zakona uređuje se retroaktivno djelovanje ništetnosti, tako da se posljedice utvrđene ništetnosti otklanjaju od datuma sklapanja ugovora (u konkretnom slučaju, od datuma sklapanja ništetnog ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem i od datuma sklapanja javnobilježničkog akta zaključenog na osnovu i u vezi s ništetnim ugovorom), ex tunc.

*Utvrđenje retroaktivne primjene iz gore navedenih odredaba ovog Prijedloga Zakona uređeno je iz naročito opravdanih razloga, jer su sporni ugovori sklapani u periodu od 2000-2010.godine, te nakon detektiranja velikih nepravilnosti i nezakonitosti prilikom njihovog sklapanja s neovlaštenim vjerovnicima isti su ih prestali sklapati. Što je samo po sebi bio signal da nadležna tijela reagiraju, međutim niti do danas takvo što nije poduzeto. **Ako retroaktivnosti nema u konkretnom slučaju gubi se smisao. Zakon bi neprimjenjiv. Druga ugovorna strana ostala je potpuno pravno nezaštićena, te postoji naročito opravdan razlog retroaktivne primjene spomenutih odredaba** (čl. 4. i 10. st.1. ovog Prijedloga Zakona), a bezbroj je tragičnih posljedica već nastalo (lihvarsko kamatarenje, identično i drastičnije nego u slučaju franak, deložacije, itd.). Također, naknadnim zakonskim novelama ništetnost se ne može otkloniti.“*

6) Stečajni vjerovnik REGINA d.o.o. ističe da je riječ o pitanjima važnima za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te u nastavku ukazuje na konkretne činjenice koje ukazuju na potrebu davanja odgovora na postavljena pitanja.

U odnosu na sva postavljena pitanja, važnost za jedinstvenu primjenu prava i *Zakona o ništetnosti* proizlazi iz činjenice da se **vođe stotine postupaka protiv ovršenika i stečajnih dužnika u Republici Hrvatskoj**, u kojima strani i neovlašteni vjerovnici nastoje na nezakoniti način oduzeti imovinu ovršenika, i to na način da su u Republici Hrvatskoj poslovali bez odobrenja Hrvatske narodne banke, da su lihvarskim ugovorima i lihvarskim kamatarenjem došli do iznosa koji premašuju glavnice i nekoliko puta, da su iskoristili nedorečenost i nesigurnost pravnog sustava da bi takve ništetne ugovore proveli u djelu i u ovršnim i stečajnim postupcima stekli vrlo vrijedne nekretnine u Republici Hrvatskoj.

Dužnost države i sudova je da zaštiti vlastite građane i pravni poredak, te je upravo stoga i donesen *Zakon o ništetnosti*.

Nadalje, sam zakonodavac u prijedlogu za donošenje *Zakona o ništetnosti* glede retroaktivnosti ističe: „Povratni učinak je dopušten s obzirom da se cilj mjere, a zbog čijeg ostvarenja se uvode nova pravila, ne bi mogao postići na drugi način“, te da je „povratno djelovanje dopušteno i s obzirom na činjenicu da se na navedeni način utvrđuje uspostavljanje jednakog pravnog režima za sve ugovore o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u RH s neovlaštenim vjerovnicima... za one koji su sklopljeni do stupanja na snagu ovog Zakona... navedena i opisana nužnost jednakopravnog režima nije se mogla postići na neki drugi način, bez zahvaćanja u postojeće ugovorne obveze.“

Obzirom da već postoji sudska praksa sudska praksa tj. Rješenje Županijskog suda u Splitu Gž Ovr-1368/2017-2 2 od 01.12.2017. godine, Rješenje Općinskog suda u Šibeniku broj Ovr-1182/17 od 06.06.2018. godine, Rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Ovr-2538/14 od 11.10.2017. godine, kojim su sudovi odgađali ovršne postupke do pravomoćnih okončanja postupaka kojima se traži utvrđenje ništenosti osnovnog pravnog posla temeljem kojih su pokrenuti ovršni postupci, dakle suprotni stavovi sudova, razvidno je da **su moguća različita tumačenja te da je potrebno da najviši sud Republike Hrvatske zauzme stav o predmetnom pitanju.**

Pri tome treba uzeti u obzir stajalište sudske prakse prema kojem za slučaj kad je o određenom zahtjevu već pravomoćno presuđeno, načelo pružanja pravne zaštite ukazuje na potrebu da se dopusti novo suđenje o istom zahtjevu ako se taj zahtjev sada temelji na drugoj činjeničnoj osnovi koja nije bila iznesena prije, jer bi u protivnom stranka bila onemogućena u ostvarivanju cjelovite zaštite svojih prava (tako VTSRH, br. Pž-5865/14 od 24. rujna 2014.).

Dakle, iako je riječ o utvrđenim tražbinama pravomoćno, načelo pružanja pravne zaštite ukazuje na potrebu da se dopusti novo ispitivanje predmetne tražbine jer se taj zahtjev sada temelji na drugoj činjeničnoj osnovi koja nije bila poznata prije, a drugačijim tumačenjem bi stečajni dužnik i drugi vjerovnici bili onemogućeni u ostvarivanju cjelovite zaštite svojih prava (tako VTSRH, br. Pž-5865/14 od 24. rujna 2014.).

7) Za navedena pravna pitanja mjerodavne su sljedeće odredbe *Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom* (Narodne novine 72/17):

Članak 6. koji glasi „*Zaštita od ovrhe*“, stavak 1.

- (1) Ako se radi ostvarenja tražbine iz ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima, u smislu ovog Zakona, vodi ovršni postupak protiv dužnika koji je podignuo tužbu radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu ili utvrđenja ništetnosti javnobilježničkog akta utemeljenog na ništetnom ugovoru, sud će, na prijedlog dužnika, odgoditi ovrhu do pravomoćnog okončanja postupka radi utvrđenja ništetnosti, ne ispitujući postojanje drugim zakonima propisanih pretpostavki o odgodi ovrhe na prijedlog ovršenika.

Članak 10.

- (1) Ugovori o kreditu s međunarodnim obilježjima u smislu ovoga Zakona sklopljeni do dana stupanja na snagu ovoga Zakona u Republici Hrvatskoj između dužnika i neovlaštenih vjerovnika ništetni su od trenutka njihova sklapanja s posljedicama iz članka 7. ovoga Zakona.
- (2) Pravni poslovi sklopljeni do dana stupanja na snagu ovoga Zakona u Republici Hrvatskoj između dužnika i neovlaštenih vjerovnika koji su nastali kao posljedica ili se temelje na ugovoru o kreditu s međunarodnim obilježjima iz članka 1. stavka 1.

ovoga Zakona ništetni su od trenutka njihova sklapanja s posljedicama iz članka 7. ovoga Zakona.

8) Stečajni vjerovnik REGINA d.o.o. smatra potrebnim ukazati revizijskom sudu i na sljedeće, a što je također potrebno razmotriti prilikom donošenja odluke u ovome predmetu:

- *Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine 72/17)* je *lex specialis* i *ius cogens* u odnosu na *Stečajni zakon* i ostale propise, kao i na odluke suda donesene u stečajnom postupku, te sudovima nije ostavljena mogućnost odluke da li će ili neće primijeniti doneseni *Zakon o ništetnosti*;
- *Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine 72/17)* ima jaču snagu od odluke suda, a primjenom načela *lex posterior derogat legi priori* naknadno doneseni zakon ukida raniju odluku i isti se mora bezuvjetno primjenjivati;
- stečajni upravitelj je neosnovano osporio tražbine pojedinim vjerovnicima što je kasnije utvrđeno presudama u parnicama radi utvrđivanja osnovanosti osporenih tražbina kojima je utvrđeno da su tražbine vjerovnika osnovane, čime je pojedine stečajne vjerovnike onemogućio u podnošenju pravnog lijeka na odluku suda - rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, pa ti vjerovnici nisu uopće bili u mogućnosti pobijati to rješenje, dakle istima je onemogućeno raspravljati pred sudom. Navedena gruba nezakonitost se ne može opravdati pravomoćnošću odluke, a na koju odluku nije svim ovlaštenicima omogućeno podnošenje pravnog lijeka;
- presudama kojima je naknadno utvrđena osnovanost tražbina, došlo je ipso iure do promjene sastava skupštine vjerovnika i većine prava glasa, te je jedan vjerovnik koji je do tada samostalno donosio sve odluke više nema to pravo jer je izgubio većinu prava glasa, a čime su postale nezakonite i sve odluke koje je on do tada donio. Takva gruba nezakonitost se ne može opravdati, pogotovo jer je taj jedan vjerovnik (koji je do većine prava glasa došao nezakonito i na temelju ništetnih pravnih poslova) – sam sebi dodijelio nekretninu stečajnog dužnika;
- ne samo da je stavljena nepostojeća tražbina u prijeboj s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti predmetne nekretnine, već je ta tražbina ništetna i ista se ne može prebiti cijenom za nekretninu koja je predmet prodaje u stečajnom postupku. Općepoznato je da se sporne tražbine ne mogu prebijati/kompenzirati sa spornim tražbinama, sve sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Očito je da se ovdje radi upravo o navedenom jer se pred Trgovačkim sudom u Zadru vode sporovi sa zahtjevom za utvrđenje ništetnosti tražbine razlučnog vjerovnika tj. pravnim poslovima kojima je isti stekao „razlučno” pravo.

9) Većim brojem odredbi stečajnog zakona, u ovom slučaju relevantnog članka 247. stavak 1. Stečajnog zakona („Narodne novine”, broj NN 71-15, 104-17) propisano je da *se „nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje u stečajnom postupku... uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka o ovrši na nekretnini.”*

Navedenom odredbom jasno je propisana primjena *Ovršnog zakona* (Narodne novine broj 112-12, 25-13, 93-14, 55-16, 73-17), a time posljedično i primjena *Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/2017)*.

10) Slijedom navedenoga, stečajni vjerovnik REGINA d.o.o. predlaže da revizijski sud prihvati reviziju stečajnog vjerovnika REGINA d.o.o. kao dopuštenu, potom da ukine Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-5865/18 od 10. listopada 2018. godine te Rješenje Trgovačkog

suda u Zadru, poslovni broj St-1081/2016-281 od 30. kolovoza 2018. te usvoji prijedlog stečajnog vjerovnika REGINA d.o.o. u cijelosti. Podredno se predlaže sudu vratiti predmet na ponovno suđenje.

U Šibeniku 26.11.2018. godine.

Stečajni vjerovnik
putem punomoćnika:

PRILOG:

- *punomoć*
- *sudska praksa*

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI RED
Daria Stojanović
ŠIBENIK
Stjepana Radića br.31/II

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED
DARIJA SILOV i IVAN MILIN

Sjedište: Šibenik, Stjepana Radića br. 31/II

e-mail: odvjetnik@zou-sm.hr

Tel: +385 22/217-707; Fax: +385 22 643-907

Mob: +382 98/408-574; +385 98/926-9661

Radno vrijeme: ponedjeljak – četvrtak 08,00 – 15,00 sati i 18,00 – 20,00 sati, petak 08,00 – 16,00 sati

VLASTODAVAC-I: REGINA d.o.o. Vodice, Vatroslava Lisinskog br. 2.,

OIB: 00844886215, koje zastupa z.z. direktor Ivo Dean dipl.oec.

daje-u i vlastoručno potpisuje-u slijedeću

P U N O M O Ć

Ovlašćujem(o) da me (nas) pravno zastupaju **DARIJA SILOV i IVAN MILIN**, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Darija Silov i Ivan Milin u Šibeniku, Stjepana Radića br. 31/II, u postupku, koji se vodi

pred **VRHOVNIM SUDOM REPUBLIKE HRVATSKE**

pod poslovnim brojem **St-101/2016**

protiv **RIVIJERA d.d. u stečaju**

radi **podnošenja revizije**

Ovlašćujem(o) ih, da me (nas) zastupaju u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod drugih državnih organa, te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzimaju sve pravne radnje i upotrijebe sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnose tužbe, prijedloge i ostale podneske.

Za slučaj spora glede nagrade pristajem(o) na nadležnost suda u Šibeniku.

U Šibeniku, 26. studenoga 2018. god.

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED
Darija Silov i Ivan Milin
ŠIBENIK
Stjepana Radića br.31/II

REGINA d.o.o.
VODICE

Odluka:

GŽ Ovr-1368/2017-2

Zbirni podatci

Broj odluke: GŽ Ovr-1368/2017-2

Datum odluke: 01.12.2017

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Splitu, Ul. Ivana Gundulića 29A, OIB: 11748694684, kao sud drugog stupnja, po sucu tog suda Marijanu Miletiću, u ovršnom postupku ovrhovoditelja H. A. R. Ag, K. AM W., A.-A.-P. 1, R. A., OIB: ..., zastupana po punomoćnicima, odvjetnicima iz Odvjetničkog društva P. i Š. d.o.o. iz V., K. 12, protiv ovršenika C. S. d.o.o. iz S., P. 54, OIB:..., zastupana po punomoćniku I. K., odvjetniku iz S., M. š. 2, radi ovrhe na nekretninama, odlučujući o žalbama ovršenika protiv rješenja o ovrsi Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-8818/15 od 30. studenog 2015. i protiv rješenja Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-6250/16 od 6. rujna 2017., te o žalbama ovrhovoditelja i ovršenika protiv rješenja Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-6250/16 od 19. rujna 2017., dana 1. prosinca 2017.,

riješio je

I Uvažava se žalba ovršenika kao osnovana, ukida rješenje o ovrsi Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-8818/15 od 30. studenog 2015., kao i sve provedene radnje, te se prijedlog za ovrhu odbija kao neosnovan.

II Uvažava se žalba ovršenika kao osnovana te se ukida rješenje Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-6250/16 od 6. rujna 2017.

III Uvažavaju se žalbe ovrhovoditelja i ovršenika kao osnovane te se ukida rješenje Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-6250/16 od 19. rujna 2017.

IV Dužan je ovrhovoditelj u roku od 15 dana naknaditi ovršeniku na ime troškova ovršnog postupka iznos od 205.625,00 kuna.

Obrazloženje

Rješenjem o ovrsi prvostupanjskog suda poslovni broj Ovr-8818/15 od 30. studenog 2015. određena je ovrha na temelju javnobilježničke isprave - Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine od 6. lipnja 2007., solemniziranog po javnom bilježniku Z.

P. pod poslovnim brojem Ov-4601/07 dana 6. lipnja 2007. te pod brojem Ov-4661/07 dana 12. lipnja 2007. (dalje: Sporazum), Aneksa I uz Sporazum od 26. lipnja 2007., solemniziranog po javnom bilježniku Z. P. pod poslovnim brojem Ov-5766/07 od 18. srpnja 2007., Ov-5808/07 od 19. srpnja 2007. godine, Ov-5823/07 od 19. srpnja 2007., Ov-5830/07 od 19. srpnja 2007. i Ov-5881/07 od 20. srpnja 2007. (dalje: Aneks I) i Aneksa II uz Sporazum od 10. srpnja 2007., solemniziranog po javnom bilježniku Z. P. pod poslovnim brojem Ov-3850/09 od 15. srpnja 2009. (dalje: Aneks II), radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 3.082.999,63 EUR prema prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom do isplate, te radi naplate troškova ovršnog postupka određenih u iznosu od 146.073,25 kuna određena je ovrha na nekretnini ovršenika, i to:

- 20/390 suvlasničkog dijela čest.zem. 1598/11 stambena zgrada i dvor 308 m2, sastojeće od stambene zgrade sa 168 m2 te dvora sa 140 m2, trajno i neodvojivo povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine - garaže smještene u srednjem dijelu podruma, treća od ulaza, ukupne podne površine 20,32 m2, koja se sastoji od jedne prostorije, označena kao garaža broj 2, upisanog u z.k.ul. 1962, poduložak 2, k.o. S., te

- 64/390 suvlasničkog dijela nekretnine čest.zem.1598/11 stambena zgrada i dvor sa 308 m2, sastojeće od stambene zgrade sa 168 m2, te dvora sa 140 m2, trajno i neodvojivo povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine - jednosobni stan smješten na zapadnom dijelu I (ptvog) kata, ukupne površine 48,68 m2, a koji se sastoji od jedne sobe, kuhinje s blagovaonom, hodnika i kupaone, kojem pripadaju kao sporedni dijelovi: balkon smješten sa južne strane ukupne podne površine 5,31 m2, terasa smještena na zapadnom dijelu krova ukupne podne površine 53,89 m2 i cvjetni bazen (arla) ukupne podne površine 1,10 m2, označen kao stan broj 3, upisanog u Z.U. 19692, poduložak 7 k.o S., zabilježbom ovrhe u zemljišnoj knjizi, utvrđenjem vrijednosti nekretnine, prodajom nekretnine, namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom, te ispražnjenjem nekretnine i njezinom predajom kupcu.

Protiv rješenja o ovrsi žali se ovršenik pobijajući ga zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, žalbenih razloga iz odredbe članka 353.

stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14, dalje: ZPP), koji je primijeniti temeljem članka 21. stavak 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj: 112/12, 25/13 i 93/14, dalje: OZ), uz prijedlog da se rješenje o ovrsi ukine, podredno preinači.

U odgovoru na žalbu ovrhovoditelj u cijelosti osporava žalbene navode ovršenika.

Nadalje, sud prvog stupnja je rješenjem poslovni broj Ovr-6250/16 od 6. rujna 2017. uputio ovršenika da u roku od 15 dana, računajući od dana primitka tog rješenja, pokrene parnični postupak protiv ovrhovoditelja radi proglašenja da je predmetna ovrha nedopuštena.

Protiv tog rješenja žali se ovršenik pobijajući ga zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, žalbenih razloga iz odredbe članka 353. stavak 1. ZPP, u vezi odredbe članak 21. stavak 1. OZ, uz prijedlog da se pobijano rješenje preinači.

Isto tako, prvostupanjskim rješenjem poslovni broj Ovr-6250/16 od 19. rujna 2017. prihvaćen je prijedlog ovršenika od 7. prosinca 2015., te je odgođena ovrha na razdoblje od 6 mjeseci računajući od dana donošenja tog rješenja (točka I izreke). Nadalje, odbijen je prijedlog ovršenika od 8. rujna 2017. za odgodom ovrhe kao neosnovan (točka II izreke).

Protiv točke II izreke citiranog rješenja žali se ovršenik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, žalbenih razloga iz odredbe članka 353. stavak 1. ZPP, u vezi odredbe članak 21. stavak 1. OZ, uz prijedlog da se pobijani dio rješenja preinači.

Žali se ovrhovoditelj pobijajući točku I izreke rješenja zbog svih žalbenih razloga iz odredbe članka 353. stavak 1. ZPP, u vezi odredbe članak 21. stavak 1. OZ, predlažući da se pobijani dio rješenja ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na daljnji postupak.

Žalba ovršenika protiv rješenja o ovrsi Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-8818/15 od 30. studenog 2015. je osnovana.

Žalba ovršenika protiv rješenja Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-6250/16 od 6. rujna 2017. je osnovana.

Žalbe ovrhovoditelja i ovršenika protiv rješenja Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-6250/16 od 19. rujna 2017. su osnovane.

U odnosu na točku I izreke drugostupanjskog rješenja:

Ovrhovoditelj je u ovršnom prijedlogu zatražio isplatu novčane tražbine izražene u stranoj valuti (3.082.999,63 EUR) prema prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate,

temeljem ovršnih isprava - Sporazuma, Aneksa I i Aneksa II.

U članku 1. Sporazuma, između ostalog, određeno je kako je osnov sklapanja tog Sporazuma novčano potraživanje Vjerovnika i Založnog vjerovnika (ovdje ovrhovoditelja) temeljem Ugovora o kreditu broj HR/1546 na iznos od 3.631.100,00 CHF.

Nadalje, u članku 10. Sporazuma navedeno je kako su stranke suglasne da Vjerovnik i Založni vjerovnik visinu i dospelost tražbina iz članka 1. Sporazuma dokazuje izvodom iz svojih poslovnih knjiga, s pečatom i potpisom ovlaštene osobe, te da javni bilježnik na temelju takve isprave stavi na Sporazum klauzulu ovršnosti.

Odredbom članka 22. OZ propisano je kako sud određuje ovrhu samo na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave, ako Ovršnim zakonom nije drugačije određeno.

Ovršne isprave u ovom predmetu su citirani Sporazum, Aneks I i Aneks II.

Sporazumom s pripadajućim aneksima osigurana je tražbina iz citiranog Ugovora o kreditu, a koja tražbina je izražena u valuti CHF. Ovršnim prijedlogom zatražena je naplata duga obračunata u valuti EUR.

Prema recentnoj sudskoj praksi, u konkretnom slučaju, ne radi se o istovrsnim tražbinama i sadržaj obveze ovršenika nije identičan tražbini čije ostvarenje zahtjeva ovrhovoditelj. Ovrhovoditelj je ovlašten zahtijevati ispunjenje ovršenikove obveze prema sadržaju iz ovršnih isprava i ne može zahtijevati ovršnim prijedlogom nešto drugo.

S obzirom na to da tražbina ovrhovoditelja naznačena u prijedlogu za ovrhu, sukladno kojem je doneseno pobijano rješenje o ovrsi, nije istovjetna tražbini iz ovršnih isprava, te imajući na umu kako se prema citiranoj odredbi članka 22. OZ, između ostalog, ovrha određuje upravo na temelju ovršne isprave, to nije bilo moguće utvrditi osnovanost tako postavljenog ovršnog zahtjeva, niti reći da je ovršni prijedlog u skladu s ovršnim ispravama.

U odnosu na istaknute navode ovrhovoditelja, koji su tijekom postupka izneseni, nije dokazano da su ispunjeni uvjeti iz članka VII Ugovora o kreditu broj HR/1546 temeljem kojeg bi on bio ovlašten jednostrano izvršiti konverziju, niti je to obrazložio ni dokazao u ovršnom prijedlogu, niti u daljnjem tijeku postupka. Osim toga, ovrhovoditelj nije dostavio dokaz o izvršenoj konverziji te uvjetima i vremenu kada je ona navodno izvršena radi čega nije moguće zaključiti odgovara li zatraženi iznos u EUR visini potraživanja ovrhovoditelja iz ovršnih isprava, osobito s obzirom na primijenjeni tečaj i na dan kad je konverzija izvršena.

Nadalje, u izvodu iz poslovnih knjiga ovrhovoditelja - specifikacije duga na dan 14. studenog 2014. obračunat je dug u iznosu od 3.082.999,63 EUR, a koji se sastoji od 1.809.849,46 EUR glavnice, 36.728,57 EUR redovnih kamata, 1.215.706,20 EUR zateznih kamata te dospjelih troškova u iznosu od 20.715,40 EUR.

Iz navedenog proizlazi kako je ovrhovoditelj neosnovano zatražio određivanje ovrhe i radi naplate zatezne kamate na iznos dospjele redovne kamate. Naime, odredbom članka 27. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08; dalje: ZOO) propisano je kako je ništetna odredba ugovora kojom se predviđa kako će na kamatu, kad dospije za isplatu, početi teći kamate ako ne budu isplaćene. Ovom je odredbom izvršena izmjena u materiji anatocizma u odnosu na odredbu članka 400. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99 i 88/01) u tom pogledu što je za razliku od dosadašnjeg rješenja po kojem se zabrana anatocizma nije odnosila na kreditno poslovanje banaka i drugih bankarskih organizacija, novim tekstom određeno da se ta zabrana ne odnosi na depozite kod banaka i drugih financijskih institucija, dok se odnosi na kreditno poslovanje banaka. Dakle, navedeno se primjenjuje i na ovrhovoditelja kao banku.

Nadalje, odredbom članka 31. stavak 1. ZOO određeno je da na dospjelu, a neisplaćenu zateznu kamatu, ne teče zatezna kamata, osim kad je to zakonom određeno. Odredbom istog članka stavka 2. ZOO propisano je da se na iznos neisplaćenih kamata mogu zahtijevati zatezne kamate samo do dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu. Zatezna kamata na iznos od neisplaćene dospjele zatezne kamate ne može se tražiti sve dok ne prestane glavno novčano potraživanje iz kojega proizlazi, pa i u slučaju kad je obračunata i utužena u apsolutnom iznosu. Naime, za napomenuti je da je kamata akcesorna tražbina koja je vezana uz glavni dug. Ne može se za pojedina vremenska razdoblja unutar vremenskog razdoblja u kojem teče kamata na glavnici (od dospijeca glavnice pa do njezine isplate) obračunavati kamata i na tako obračunate kamate zahtijevati zakonska zatezna kamata. Ovrhovoditelj ima pravo kamatu obračunati i izraziti u apsolutnom iznosu, što je u konkretnom slučaju učinio, ali na tako obračunatu kamatu nema pravo na kamatu. Takvo pravo bi mu pripadalo samo od dana podnošenja sudu zahtjeva u slučaju da su se one osamostalile, jer je glavnica naplaćena.

Dakle, iz navedene specifikacije duga proizlazi da je u ukupni iznos duga uračunata i zatezna kamata i dospjela redovna kamata, a na koje ovrhovoditelj traži daljnju zakonsku zateznu kamatu, na što u konkretnom slučaju, temeljem citiranih zakonskih odredaba ne bi bio ovlašten tražiti.

Isto tako, u obračunu dugovanja se navodi kako je predmetni dug u cijelosti dospio na naplatu dana 25. ožujka 2010. raskidom ugovora o kreditu. Kako je ovrhovoditelj zatražio isplatu ugovornih kamata obračunate na dana 14. studenog 2014., a spisu predmeta ne prileži dokaz kada je ugovor raskinut, to ovrhovoditelj nije opravdao visinu navedenog obračuna ugovornih kamata.

Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe članka 380. točka 3. ZPP, u vezi s člankom 21. stavak 1. OZ, odlučiti kao pod točkom I izreke ovog drugostupanjskog rješenja.

U odnosu na točke II i III izreke drugostupanjskog rješenja:

Postupanje suda prvog stupnja povodom žalbe ovršenika protiv rješenja o ovrsi izjavljene zbog opugnacijskog razloga nedostatka aktivne legitimacije (članak 50. stavak 1. točka 7. OZ) ili kojeg od opozicijskih razloga (članak 50. stavak 1. točke 9 -11 OZ) propisano je odredbom članka 52. OZ.

U konkretnom slučaju, Općinski sud u Splitu je, pozivom na odredbu članka 52. stavak. 1. i 4. u vezi s člankom 50. stavak 1. točka 7. OZ, uputio ovršenika da pokrene parnični postupak radi proglašenja ovrhe, određene rješenjem tog suda pod poslovnim brojem Ovr-8818/15 od 30. studenog 2015, nedopuštenom.

Nadalje, iz sadržaja predmeta spisa proizlazi kako je ovršenik u žalbi protiv rješenja o ovrsi podnio i prijedlog za odgodu ovrhe (list 110-155), dok je podneskom od 8. rujna 2017. godine (list 258-259 spisa) također zatražio odgodu ovrhe, navodeći da je pred Trgovačkim sudom u Splitu ustao tužbom radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu i javnobilježničkih akata, odnosno predmetnih ovršnih isprava, prilažući presliku navedene tužbe (list 270-274 spisa).

Sukladno odredbi članka 6. stavak 1. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom ("Narodne novine" broj: 72/17, dalje: Zakon o ništetnosti) ako se radi ostvarenja tražbine iz ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima, u smislu ovog Zakona, vodi ovršni postupak protiv dužnika koji je podignuo tužbu radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu ili utvrđenja ništetnosti javnobilježničkog akta utemeljenog na ništetnom ugovoru, sud će, na prijedlog dužnika, odgoditi ovrhu do pravomoćnog okončanja postupka radi utvrđenja ništetnosti, ne ispitujući postojanje drugim zakonima propisanih pretpostavki o odgodu ovrhe na prijedlog ovršenika. Stavkom 2. istog članka je propisano kako u slučaju iz stavka 1. ovog članka ovrhovoditelj ne može uvjetovati odgodu ovrhe davanjem jamčevine, dok je stavkom 3. određeno da prijedlog za odgodu ovrhe dužnik kao ovršenik može zatražiti neovisno o tome je li podnio prijedlog za odgodu ovrhe u ovršnom postupku koji je u tijeku na dan stupanja na snagu ovog Zakona.

Dakle, kako je ovršenik, temeljem odredaba Zakona o ništetnosti, pred nadležnim sudom podnio tužbu radi utvrđenja ništetnosti i brisanja založnog prava na njegovim nekretninama, a koje su predmet ovog ovršnog postupka, to je bilo osnova odgoditi ovrhu na temelju citirane odredbe članka 6. stavak 1. Zakona o ništetnosti.

Naime, u situaciji kada dužnik, kako ga definira članak 2. točka 1. Zakona o ništetnosti, podigne tužbu radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima ili utvrđenja ništetnosti javnobilježničkog akta utemeljenog na ništetnom ugovoru, te kada predloži odgodu ovrhe, tada je sud dužan, ne ispitujući postojanje drugim zakonima propisanih pretpostavki o odgodu ovrhe na prijedlog ovršenika, odgoditi ovrhu do pravomoćnog okončanja postupka radi utvrđenja ništetnosti, a kako to jasno proizlazi iz odredbe članka 6. stavak 1. Zakona o

ništetnosti.

Dakle, ako su ispunjene pretpostavke iz navedene odredbe, sud će odgoditi ovrhu, ne ispitujući da li je ovrhovoditelj neovlašteni vjerovnik, u smislu odredbe članka 2. točka 2. Zakona o ništetnosti, s obzirom da će ta okolnost biti predmet ocjene u pokrenutom parničnom postupku, a nikako u ovršnom postupku.

S obzirom kako je točkom I izreke ovog drugostupanjskog rješenja ukinuto navedeno rješenje o ovrsi kao i sve provedene radnje, te je prijedlog za ovrhu odbijen kao neosnovan, odnosno kako predmetni ovršni postupak više ne egzistira, to više nema mjesta upućivanju ovršenika da pokrene parnicu radi proglašenja predmetne ovrhe nedopuštenom, te donošenju rješenja povodom prijedloga ovršenika za odgodu ovrhe.

Stoga, valjalo je na temelju odredbe članka 380. točka 3. ZPP, u vezi s člankom 21. stavak 1. OZ, odlučiti kao pod točkama II i III izreke ovog drugostupanjskog rješenja i pobijana prvostupanjska rješenja samo ukinuti (bez vraćanja na ponovni postupak).

U odnosu na točku IV izreke drugostupanjskog rješenja:

Odluka o trošku se temelji na odredbi članka 154. i 155. ZPP, u vezi s člankom 21. stavkom 1. OZ, te odredbi Tbr. 11. t. 8 i Tbr. br. 13. u vezi sa Tbr. br. 7. točka 1., a u vezi sa Tbr. 10. točka 5. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 148/12, 103/14, 118/14 i 107/15), koja se primjenjuje temeljem Tbr. 48. stavak 3., te je, obzirom na vrijednost predmeta spora, unutar granica pravovremeno postavljenog zahtjeva za naknadu troška postupka, ovršeniku koji je bio zastupan po odvjetniku, valjalo priznati: za sastav žalbe od 7. prosinca 2015, te za dvije žalbe od 26. rujna 2017. od po 5.000 bodova, za sastav podneska od 7. veljače 2017., 250 bodova, ukupno 15.250 bodova, što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kuna, daje iznos od 152.500,00 kuna, kojem iznosu je onda pridodan iznos od 38.125,00 kuna na ime 25 % PDV-a te trošak sudskih pristojbi za tri žalbe u iznosu od po 5.000,00 kuna, na koji način se došlo do sveukupnog iznosa od 205.625,00 kuna. Naknada troškova sastava preostalih podnesaka ovršeniku ne pripada jer isti nisu bili potrebni za vođenje postupka.

Slijedom navedenog je, na temelju odredbe članka 154. stavka. 1, članka 155. stavka 1. i članka 166. stavka 1. ZPP, u vezi člankom 21. stavak 1. OZ, valjalo je riješiti kao pod točkom IV izreke.

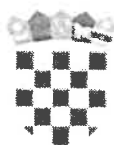
S U D A C

Marijan Miletić, v. r.

U Splitu 1. prosinca 2017.

8.6.18.

19 Ovr-1182/17

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
OIB:29399232217

RJEŠENJE

Općinski sud u Šibeniku, po sutkinji Ani Kević Brakus, u ovršnoj stvari ovrhovoditelja BOBAR BANKA a.d. u stečaju, Bijeljina, Ul. Njegoševa 1, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina, OIB: 73084055419, zastupana po punomoćnici Dajani Bjedov, odvjetnici u Zadru, protiv ovršenika AUTOKAMP IMPERIAL VODICE d.d. iz Šibenika, Vladimira Nazora 53, OIB: 06036125979, zastupan po punomoćnicima iz ZOU Silov i Milin u Šibeniku, radi prisilnog ostvarenja novčane tražbine na nekretninama, izvan ročišta, dana 6. lipnja 2018.g.,

riješio je

Odgada se ovrha određena rješenjem ovog suda broj Ovr-2303/15 do pravomoćnog okončanja parničnog postupka radi utvrđenja ništetnosti ugovora koji se pred Trgovačkim sudom u Zadru, Stalna služba u Šibeniku vodi pod brojem P-267/15.

Obrazloženje

Rješenjem o ovrsi ovog suda posl. broj Ovr-2303/15 od dana 26. studenog 2015.g. radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja određena je ovrha na nekretninama u vlasništvu ovršenika oznaka čest.zgr. 754, Z.U. 9210, K.O. Vodice, zgrada – sanitarni uređaji površine 282 m2 i čest.zem. 7121/1, Z.U. 10051, K.O. Vodice, dvorište kampa površine 22792 m2.

Podneskom od dana 4. svibnja 2018.g. (l. 118) ovršenik je predložio odgodu ovrhe do okončanja postupka koji je pokrenuo pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske, a radi osporavanja rješenja Županijskog suda u Osijeku br. Gž Ovr – 91/2018 od 12. ožujka 2018.g. i rješenja Općinskog suda u Šibeniku posl. br. Ovr – 1182/2017 od 18. siječnja 2018.g., a podneskom od 7. svibnja 2018.g. (l. 152) je predložio odgodu ovrhe do pravomoćnog okončanja parničnog postupka radi utvrđenja ništetnosti ugovora koji se pred Trgovačkim sudom u Zadru, Stalna služba u Šibeniku vodi pod brojem P-267/15, navodeći, u bitnom, kako bi provedbom ovrhe na predmetnim nekretninama ovršenik pretrpio nenadoknadivu štetu iz razloga što su u ovom postupku ovršne isprave - Ugovor o kreditu i zasnivanju založnog prava broj 23-231/13 i Aneks broj 1. Ugovora o kreditu i zasnivanju založnog prava broj 23-231/2013, sklopljeni dana 23. prosinca 2013.g. u Republici Hrvatskoj, u Šibeniku, a ne u Bijelini, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina, radi čega da su isti ništetni temeljem Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom.

Nadalje ovršenik navodi da bi mu prodajom predmetnih nekretnina nastala nenadoknadiva šteta posebno uzimajući u obzir da je ovrhovoditelj strana pravna osoba koja je u stečaju i nema svoje imovine, a nekretnine na kojima se ovrha provodi da služe za obavljanje osnovne djelatnosti ovršenika. Ovršenik je spisu priložio javnu ispravu - Potvrdu Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave Šibensko-kninske, Policijske postaje

Vodice iz koje tvrdi da je razvidno kako su zakonski zastupnik ovrhovoditelja Petar Cacanović te zaposlenici ovrhovoditelja Marjanko Divković i Velibor Lazić u vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora boravili u Republici Hrvatskoj u Hotelu Jadran u Šibeniku te račune koje je za boravak u navedenom hotelu ispostavio pružatelj usluga, a koji se odnose na boravak navedenih osoba za vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora u navedenom hotelu te Izjavu Marjanka Divkovića o mjestu i vremenu potpisivanja predmetnog Ugovora.

Ovrhovoditelj se podneskom dana 22. svibnja 2018.g. protivio prijedlogu ovršenika za odgodu ovrhe koju je isti zatražio podnescima od 4. i 7. travnja 2018.g. navodeći da je pravni posao između njega i ovršenika sklopljen u Republici Srpskoj, a ne u Republici Hrvatskoj radi čega da ovrhovoditelj nema status neovlaštenoga vjerovnika.

Prijedlog za odgodu ovrhe je osnovan.

Sukladno čl. 1. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnicima (Narodne novine broj 72/2017; u daljnjem tekstu Zakon o ništetnosti) propisano je da se taj zakon primjenjuje na ugovore o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljene u Republici Hrvatskoj između dužnika i neovlaštenih vjerovnika osim osoba navedenih u st.1. do. 4. članka 1. zakona.

Nadalje, Zakon o ništetnosti ugovora kao "neovlaštenog vjerovnika" definira pravnu osobu koja je ugovorom o kreditu s međunarodnim obilježjem odobrila kredit dužniku, a na dan sklapanja ugovora o kreditu ima upisano sjedište izvan Republike Hrvatske i nudi ili/i pruža usluge odobravanja kredita u Republici Hrvatskoj, iako za to ne ispunjava uvjete propisane posebnim propisom odnosno ne raspolaže propisanim odobrenjima ili suglasnostima nadležnih tijela Republike Hrvatske. Daljnji članak 3. st.1. navedenog zakona izričito propisuje da su ugovori o kreditu sklopljeni između dužnika i "neovlaštenih vjerovnika" ništetni.

Prema članku 6. st. 1. Zakona o ništetnosti propisano je ukoliko se radi ostvarenja tražbine iz ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem vodi ovršni postupak protiv dužnika koji je podignuo tužbu radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu ili utvrđenja javnobilježničkog akta temeljem utemeljenog na ništetnom ugovoru, sud će ne ispitujući druge zakonom propisane pretpostavke odgoditi ovršni postupak do pravomoćnog okončanja postupka radi utvrđenja ništetnosti.

Stavkom 3. navedenog članka propisano je da prijedlog za odgodu ovrhe dužnik kao ovršenik može zatražiti neovisno o tome je li podnio prijedlog za odgodu ovrhe u Ovršnom postupku koji je u tijeku na dan stupanja na snagu ovog Zakona.

Uvidom u Ugovor o kreditu i zasnivanju založnog prava broj 23-231/13 proizlazi da je isti sklopljen dana 23. prosinca 2013.g. u Bijeljini, Republika Srpska (l. 8), a iz Aneksa broj 1. Ugovora o kreditu i zasnivanju založnog prava broj 23-231/2013 proizlazi da je isti sklopljen dana 27. prosinca 2013.g. također u Bijeljini, Republika Srpska (l.13), međutim ovršenik je spisu priložio Potvrdu Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave Šibensko-kninske, Policijske postaje Vodice broj: 511-13-08-7-15/2018 od dana 23. travnja 2018.g. (list 143) te je iz evidencija MUP-a RH koje se vode za strance na kratkotrajnom boravku vidljivo da su dana 22. prosinca 2013.g. u Republiku Hrvatsku ušli Petar Cacanović (koji je potpisnik Ugovora o kreditu i zasnivanju založnog prava br.23-231/13 kao i navedenog Aneksa broj 1 Ugovora), Marjanko Divković i Velibor Lazić te da su svi prijavili boravak u Hotelu Jadran u Šibeniku do dana 23. prosinca 2013.g.

Iz dopisa Hrvatske narodne banke, Sektora bonitetne regulative i supervizije Ur.broj: 500/2017 – 463/1-VFR-ŽJ od 14. rujna 2017.g. (list 154) evidentno je da ovrhovoditelj nikada nije podnio zahtjev Hrvatskoj narodnoj banci za izdavanje odobrenja za rad niti odobrenja za rad podružnice radi čega Hrvatska narodna banka ovrhovoditelju nije nikada izdala odobrenje za rad niti odobrenje za rad podružnice sukladno Zakonu o kreditnim institucijama.

Kada dužnik, u situaciji kako ga definira čl.2. toč.1. Zakona o ništetnosti, podigne tužbu radi utvrđivanja ništetnosti Ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima ili utvrđenja ništetnosti javnobilježničkog akta utemeljenog na ništetnom Ugovoru te kada predloži odgodu ovrhe sud je dužan odgoditi ovrhu do pravomoćnog okončanja postupka radi utvrđenja ništetnosti što proizlazi iz odredba čl.6. st.1. Zakona o ništetnosti.

Uvidom u spis u prilogu tužbi (1.46) razvidno je da je istu ovršenik podnio protiv ovrhovoditelja dana 7. prosinca 2015.g. radi utvrđenja ništetnosti Ugovora o kreditu i zasnivanju založnog prava br.23-231/13 i Aneksa broj 1. Ugovora, čime je ispunjena osnovna pretpostavka za odgodu ovrhe normirana Zakonom o ništetnosti.

Kako je sud utvrdio da je vjerovnik kao pravna osoba odobrila kredit dužniku na dan sklapanja Ugovora o kreditu i zasnivanju založnog prava broj 23-231/13 (dalje: Ugovor) imala upisano sjedište u Republici Srpskoj te da je na temelju toga Ugovora sklopljen i Aneks br. 1 Ugovora, a ovršenik je sudu dostavio dokaz da je pokrenuo parnični postupak radi utvrđenja ništetnosti naprijed navedenog Ugovora i aneksa Ugovora te je dostavio sudu javne isprave iz kojih je razvidno da je zakonski zastupnik ovrhovoditelja koji je potpisnik navedenog Ugovora na dan sklapanja istog 23. prosinca 2013.g. boravio u Republici Hrvatskoj kao stranac te bio smješten u hotelu Jadran u Šibeniku to se ukazuje ispravnim zaključiti da bi ovršenik pretrpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu ukoliko sud u parničnom postupku utvrdi da su navedeni Ugovor i/ili njegov Aneks broj 1. sklopljeni na području Republike Hrvatske jer bi se tada na iste primjenjivao Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom. Ovršni sud nije ovlašten utvrđivati sporne činjenice u postupku ovrhe na nekretninama nego će se iste utvrđivati u parničnom postupku koji je ovršenik pokrenuo.

Sud je, slijedom naprijed navedenog, prihvatio kao osnovan prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe do pravomoćnog okončanja parničnog postupka radi utvrđenja ništetnosti predmetnog Ugovora koji se pred Trgovačkim sudom u Zadru, Stalna služba u Šibeniku vodi pod brojem P-267/15 ne ispitujući postojanje pretpostavki za odgodu ovrhe na prijedlog ovršenika propisanih Ovršnim zakonom (NN 112/12, 25/13, 93/14) te je primjenom odredbe čl.6. st.1. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom odlučio kao u izreci.

U Šibeniku, 6. lipnja 2018.g.

SUTKINJA

Ana Kević Brakus v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba u roku od 8 dana od dana prijema pismenog otpisivanja istog. Žalba se podnosi ovom sudu u 3 (tri) istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje Županijski sud.

DN- a : - ovrhovoditelju po punomoćniku

- ovršeniku po punomoćniku

- trećoj osobi Petar Barbarić, Kranjčevićeva 29, Zagreb - zastupan po punomoćniku
Anđelki Kasum, odvjetnici u Zagrebu

20-10-2017

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 9 Ovr-2538/14-30

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji tog suda Ivi Žutelija Krešić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari ovrhovoditelja NLB InterFinanz AG, Švicarska, Zurich, Beethovenstrasse 48, OIB: 43668676136, koji zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Ilić, Orehovec i partneri u Zagrebu, ~~predstavnik ovršenika~~

riješio je

Usvaja se prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe od 31. srpnja 2017. godine, te se ovrha određena ovosudnim rješenjem o ovrsi poslovni broj Ovr-2538/14 od 10. listopada 2014. godine odgađa do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodi pod brojem P-3116/14.

Obrazloženje

Ovosudnim rješenjem o ovrsi poslovni broj Ovr-2538/14 od 10. listopada 2014. godine određena je ovrha radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja temeljem ovršne isprave, na nekretninama ovršenika.

Podneskom od 31. srpnja 2017. godine, ovršenik predlaže ovrhu odgoditi do pravomoćnog okončanja parničnog postupka pokrenutog radi utvrđenja ništetnosti ovršnih isparava temeljem kojih je pokrenut ovaj ovršni postupak, sve temeljem odredbe čl. 6. st. 1. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom. Navodi kako se predmetni zakon primjenjuje na isprave temeljem kojih je pokrenut ovaj ovršni postupak jer da ovrhovoditeljeva tražbina potječe iz Ugovora o investicijskom kreditu od 20. prosinca 2010. godine i Sporazuma o zasnivanju založnog prava od 29. prosinca 2010. godine, a da se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem P-3116/14 vodi postupak po tužbi ovršenika radi utvrđenja ništetnosti te dvije isprave.

Pozvan očitovati se na prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe, ovrhovoditelj je podneskom od 5. rujna 2017. godine navode ovršenika ocijenio neosnovanim, i prijedlog je predložio odbiti.

Odredba čl. 6. st. 1. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine broj 72/17), propisuje da će sud na prijedlog dužnika odgoditi ovrhu do

pravomoćnog okončanja postupka radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu ili utvrđenja ništetnosti javnobilježničkog akta utemeljenog na ništetnom ugovoru, ne ispitujući postojanje drugim zakonima propisanih pretpostavki za odgodu ovrhe na prijedlog ovršenika, i to ako se radi ostvarenja tražbine iz ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima vodi ovršni postupak protiv dužnika koji je podignuo tužbu radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu ili utvrđenja ništetnosti javnobilježničkog akta utemeljenog na ništetnom ugovoru.

Pritom valja dodati kako Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj u odredbi čl. 2. definira pojam neovlaštenog vjerovnika, te navodi da taj izraz označava pravnu osobu koja je ugovorom o kreditu s međunarodnim obilježjem odobrila kredit dužniku, a na dan sklapanja ugovora o kreditu ima upisano sjedište izvan Republike Hrvatske i nudi ili pruža odobravanje kredita u Republici Hrvatskoj, iako za pružanje tih usluga ne ispunjava uvjete propisane posebnim propisom, odnosno ne raspolaže propisanim odobrenjima i/ili suglasnostima nadležnih tijela Republike Hrvatske.

Nadalje, odredba čl. 1. st. 2. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici propisuje kako se ovaj zakon primjenjuje ne samo na ugovore o kreditu već i na druge pravne poslove sklopljene u Republici Hrvatskoj između dužnika i neovlaštenih vjerovnika koji su nastali kao posljedica ili se temelje na ugovoru o kreditu s međunarodnim obilježjem. Isto tako, navedeni Zakon u čl. 2. definira ugovor o kreditu s međunarodnim obilježjem kao ugovor o kreditu, ugovor o zajmu ili drugi ugovor kojim je neovlašteni vjerovnik odobrio dužniku određeni iznos novčanih sredstava.

Ovaj ovršni postupak pokrenut je na temelju Sporazuma o zasnivanju založnog prava od 29. prosinca 2010. godine, čiji osnov je novčano potraživanje ovrhovoditelja temeljem Ugovora o investicijskom kreditu od 20. prosinca 2010. godine.

U Ugovoru o investicijskom kreditu od 20. prosinca 2010. godine nije naznačeno gdje je sklopljen, dok je iz Sporazuma o zasnivanju založnog prava vidljivo da je isti sklopljen u Zagrebu 29. prosinca 2010. godine i solemniziran po javnom bilježniku Marijanu Juriću istog dana pod brojem OV-16568/10.

Prema stavu ovog suda, sukladno odredbu čl. 252. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05 i 41/08, dalje: ZOO), smatra se da je navedeni Ugovor o investicijskom kreditu sklopljen u mjestu u kojem je ponuditelj imao svoje sjedište, a to je Zurich, Švicarska.

Daljnijim uvidom u Ugovor o investicijskom kreditu od 20. prosinca 2010. godine sud je utvrdio da je osoba vjerovnika (zajmodavca) pravna osoba koja je ugovorom o kreditu s međunarodnim obilježjem odobrila kredit dužniku, a na dan sklapanja ugovora o kreditu imala je upisano sjedište izvan Republike Hrvatske (Švicarska, Zurich). Na temelju sklopljenog Ugovora o investicijskom kreditu sklopljen je i Sporazum o zasnivanju založnog prava između istih stranaka koji je nesporno sklopljen u Zagrebu, a osnov mu je upravo potraživanje vjerovnika iz Ugovora o investicijskom kreditu (čl. 1. Sporazuma).

Kako je ovršenik sudu dostavio dokaz da je pokrenuo parnični postupak radi utvrđenja ništetnosti Ugovora o investicijskom kreditu od 20. prosinca 2010. godine i utvrđenja ništetnosti Sporazuma o zasnivanju založnog prava vidljivo od 29. prosinca 2010. godine utemeljenog na ništetnom ugovoru, to je ispunjen uvjet iz čl. 6. st. 1. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom.

Nadalje, valja reći kako je jedan od dva akta koju su predmetom parnice radi utvrđenja ništetnosti, sklopljen u Švicarskoj, s pravnom osobom koja je ugovorom o kreditu s međunarodnim obilježjem odobrila kredit dužniku, a na dan sklapanja ugovora o

kreditu ima upisano sjedište izvan Republike Hrvatske, iz čega proizlazi da Ugovor o investicijskom kreditu potpada pod odredbu čl. 2. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj. Drugi je akt - Sporazum o zasnivanju založnog prava, sklopljen na osnovi Ugovora o investicijskom kreditiranju, pa potpada pod odredbu čl. 1. st. 2. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici (koja propisuje da se taj zakon primjenjuje ne samo na ugovore o kreditu već i na druge pravne poslove sklopljene u Republici Hrvatskoj između dužnika i neovlaštenih vjerovnika koji su nastali kao posljedica ili se temelje na ugovoru o kreditu s međunarodnim obilježjem).

Slijedom navedenog, sud je kao osnovan prihvatio prijedlog ovršenika od 31. srpnja 2017. godine za odgodu ovrhe do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodi pod brojem P-3116/14, ne ispitujući postojanje pretpostavki propisanih Ovršnim zakonom (Narodne novine, broj: 112/12, 25/13, 89/14, 55/16 i 73/17, u daljnjem tekstu: OZ), za odgodu ovrhe na prijedlog ovršenika, te je primjenom odredbe čl. 6. st. 1. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj, odlučeno kao u izreci rješenja.

U Zagrebu, 11. listopada 2017. godine

Sutkinja:
Iva Žutelija Krešić, v.r.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu pisanim putem u četiri (4) istovjetna primjerka u roku od osam (8) dana od dana primitka pisanog otppravka ovog rješenja, a o njoj odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

- Ovrhovoditelju po punomoćniku
- Ovršeniku po punomoćniku

Za točnost otppravka - ovlašteni službenik:
Nataša Perić

